

ВЕЛИКИ АМБІЦІЇ, ДРІБНІ КРОКИ

Гасвая О.В.

*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут»,
м. Харків*

Реальні зміни в будь-якій сфері не стаються із сьогодні на завтра, а потребують дрібних, проте послідовних кроків. Реформи та модернізацію країни не достатньо просто проголосити з високих політичних трибун і казати про них на всіх можливих надійних майданчиках. Важливо, щоб вони відбувалися системно, охоплюючи всі сфери життя суспільства, якого стосуються.

Задекларований рух України до європейських стандартів має відчуватися кожним щонайменше в приміщеннях музеїв, з екранів телевізорів і кінотеатрів, у шкільних класах та університетських аудиторіях, тобто торкатися й гуманітарно-культурно-інформаційного простору нашої держави. Європейський стиль реформ повільний, стадіальний, такий, що дає видимий результат не тут і зараз, а щонайменше через три – п'ять років.

Ключовим викликом 2018 року для гуманітарно-культурно-інформаційного простору є кадрово-антропологічний вимір, тобто прихід у цю царину людей, які б системно бачили, куди саме та як буде рухатися згадана сфера. Україні потрібні не тільки нові політики, а й нові культурно-інформаційні менеджери, що будуть не лише стратегами із системним мисленням, а й практиками. Потрібні ті, хто не скидає знання, волю, державне, перш за все мислення на брак коштів і бажає тільки збагачення для себе і своєї родини...

Агенти змін – це і нові вчителі оновленої української школи і університетів, і нові культурні менеджери новостворених культурних установ, і звичайно, батьки... Саме в школі і в родині відбувається початковий, базовий процес творення людського капіталу країни, тобто освічених громадян. Вміле і вдале керування державою передбачає такі основні принципи в цій поважній справі: повагу до особистості, доброзичливість і позитивне ставлення до людини, довіру у відносинах між усіма залученими сторонами, діалог, взаємодію та взаємоповагу один одного. Доповнює цю довгу низку засад активність, право вибору особистості та відповідальності за нього, горизонтальні і вертикальні зв'язки, рівність сторін, добровільне взяття зобов'язань, обов'язкове виконання домовленостей... Такі риси і якості у майбутніх керівників з'являються не за один, і не за чотири роки виховання... Це повинна бути системна стратегія керівництва вмілої виваженої державної політики з пріоритетами вищеназваних принципів. Якщо кожний громадянин на своєму місці буде якісно виконувати свою роботу на вищезначених засадах, то бажані плоди очікувань не змусять себе чекати.